

Sygnatura akt I C 2611/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 05.12.2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Jaromir Antoszewski

Protokolant: Mariola Olechno

po rozpoznaniu w dniu 05.12.2013 r. w Jeleniej Górze sprawy

z powództwa (...) w J.

przeciwko (...) w W.

- o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...)w W. na rzecz powodów (...) w J. solidarnie kwotę 442,80 zł (czteryście czterdzieści dwa złote, osiemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 02.11.2012 r. do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie co do kwoty 688,19 zł;

III. dalej idące powództwo oddala;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwotę 203,47 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powodowie (...) prowadzący działalność gospodarczą jako wspólnicy (...) w J. ,reprezentowani przez zawodowego pełnomocnika, w pozwie wniesionym w dniu 17.12.2012 r. wystąpili o zasądzenie od strony pozwanej (...) w W. kwoty 1613,96 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01.11.2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu podnieśli, iż w dniu 26.09.2012 r. uszkodzeniu uległ należący do A. W. samochód osobowy marki P. (...) o nr rejestracyjnym (...) z winy ubezpieczonego w zakresie OC w (...) sprawcy szkody. W dniu 26.09.2012 r. pozwany sporządził stosowną kalkulację , a właściciel pojazdu przelał na powodów wierzytelności przyszłe związane z likwidacją szkody. Wskazali, że na okres naprawy od 02. do 08.10.2012r. właściciel pojazdu wypożyczył od powodów samochód zastępczy, niezbędny z uwagi na wykonywanie czynności zawodowych wymagających mobilności, za najem którego obciążony został fakturą VAT na kwotę 442,80 zł. Celem naprawy pojazdu zakupili części za kwotę 4073,17 zł , a po dokonaniu naprawy zgodnie ze sporządzonym wcześniej kosztorysem wystawili fakturę VAT na kwotę 8295,11 zł. Zaznaczyli, że pozwany częściowo , w kwocie 7123,95 zł wypłacił odszkodowanie , bezpodstawnie zaniżając stawki roboczogodziny blacharstwa i mechaniki oraz robocizny lakierniczej stosowane w warsztacie powodów z kwoty 135 zł i 155 zł na 120 zł. Nie uznał nadto operacji przebrojenia ramy naprawczej, dodatkowego czasu na wymianę uchwytu półki prawej oraz dodatkowych kosztów narzutów związanych z zastosowaniem lakieru X.. W dniu 26.10.2012r. pełnomocnik powodów wezwał pozwanego do zapłaty pozostałej części odszkodowania , co jednak pozostało bez odpowiedzi.

W odpowiedzi na pozew z dnia 26.04.2012 r. pozwany (...) w W. , reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu zaprzeczając wszelkim nie przyznanym twierdzeniom powodów, z wyjątkiem wyraźnie przyznanym i przyznając swoją odpowiedzialność odszkodowawczą wskazał, że wypełnił w całości swój obowiązek odszkodowawczy. Decyzją z dnia 23.10.2012r. wypłacił kwotę 7123,95 zł, a decyzją z dnia 26.11.2012 r. kwotę 688,19 zł tytułem dalszego odszkodowania. Podkreślił, że zweryfikował fakturę powodów, a przyjęte stawki roboczny odpowiadają średnim w regionie zarejestrowania pojazdu, gdy pozwany nie ma obowiązku przyjmowania najwyższych stawek bo jest to nieuzasadnione ekonomicznie, a poszkodowany powinien dążyć do racjonalizacji kosztów naprawy. Zastosowanie dodatku X. oraz lakieru perłowego uznała za nieuzasadnione odnośnie przywrócenia stanu pojazdu sprzed szkody. Przywołał art. 361 §1 kc., 354 §2 kc. Zakwestionował roszczenie o zwrot kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w zakresie wysokości stawki dobowej jak i czasu najmu.

Pismem z dnia 19.06.2013r. pełnomocnik powodów cofnął pozew ad. kwoty 688,19 zł i w tej części zrzekł się roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26.09.2012 r. w wyniku kolizji drogowej uszkodzeniu uległ należący do A. W. samochód osobowy marki P. (...) o nr rejestracyjnym (...). Sprawca szkody był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) w W..

W dniu 26.09.2012r. właścicielka pojazdu dokonała na rzecz (...) w J. cesji wierzytelności przyszłej, jaka powstanie w związku z likwidacją szkody ramach ubezpieczenia OC. Cesjonariusze wykonali naprawę samochodu stosując stawki roboczny na poziomie 135 zł za prace mechaniczne i blacharskie oraz 155 zł za prace lakiernicze.

Po przeprowadzeniu naprawy pojazdu w firmie (...) w J. wystawiono fakturę VAT z dnia 08.10.2012r. na kwotę 8295,11 zł. Do naprawy zakupiono części zamienne w dniu 29.09.2012r. na kwotę 4073,17 zł brutto.

(dowód: umowa cesji wierzytelności k. 10,

faktury VAT k. 14, 15,

decyzja k. 20,

okoliczności bezsporne).

W dniu 02.10.2012r. A. W. wynajęła z firmy (...) w J. samochód m-ki. (...), którym jeździła przez okres naprawy tj. cztery dni. W dniu 08.10.2012r. za najem pojazdu wystawiona została faktura vat na kwotę 442,80 zł z terminem płatności w dniu 15.10.2012r., przy przyjęciu dobowej stawki wynajmu pojazdu w wysokości 90 zł netto, którą poszkodowana zapłaciła. Złożyła ona nadto w ramach postępowania likwidacyjnego w zakładzie ubezpieczeń sprawcy szkody oświadczenie z dnia 29.11.2012r. o braku możliwości korzystania z innego niż uszkodzony pojazd i konieczności wynajmu pojazdu zastępczego wykorzystywanego na dojazdy do pracy. Wynajęty pojazd był pojazdem niższej klasy niż samochód poszkodowanej.

Dowód: faktura vat k. 13,

umowa najmu k. 12,

oświadczenie k. 21,

przesłuchanie powoda M. P. (2) k. 119, 129,

okoliczności bezsporne.

W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel sporządził kalkulację naprawy z dnia 26.09.2012r. na kwotę 7045,34 zł, przy przyjęciu stawek roboczogodziny wszystkich prac w wysokości 120 zł. Następnie decyzjami z dnia 23.10.2012r. i 26.11.2012r. po zweryfikowaniu faktury VAT za naprawę wypłacił

odszkodowanie w wysokości 7123,95 zł i 688,19 zł , odmawiając uznania wyższych stawek niż przyjęte przez siebie. Nie uznał operacji przebrojenia ramy naprawczej, dodatkowego czasu na wymianę uchwyty półki prawej oraz dodatkowych kosztów narzutów związanych z zastosowaniem lakieru X. oraz faktury VAT za wynajem pojazdu zastępczego.

(dowód: decyzja pozwanego k. 16-17,

potwierdzenie wypłaty k. 18,

kalkulacja naprawy k.6-9,

okoliczności bezsporne).

Koszt naprawy samochodu m-ki. (...) o nr rejestracyjnym (...), przy zastosowaniu średniej arytmetycznej stawki z lokalnego rynku za jedną roboczogodzinę prac mechaniczno-błacharskich na poziomie 126 zł i prac lakierniczych 136 zł oraz uwzględnieniu przebrojenia ramy naprawczej, dodatkowego czasu na wymianę uchwyty półki prawej i dodatkowych kosztów związanych z zastosowaniem lakieru X. wynosił 7642,51 zł brutto.

Wezwaniem z dnia 26.10.2012r. (...) w J. zwrócili się do (...). w W. o wypłatę brakującej części odszkodowania w kwocie 1613,96 zł jednak ubezpieczyciel, poza wypłaconą w dniu 26.11.2012r. kwotą 688,19 zł , nie zastosował się do niego w dalszej części. Żądana pismem kwota stanowiła różnicę między sumą faktur VAT za naprawę i wynajem pojazdu zastępczego a kwotą 7123,95 zł wypłaconą przez zakład ubezpieczeń w dniu 23.10.2012r.

Dowód: opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej k. 82-88,

pismo powodów k.19,

okoliczność bezsporna.

Sąd zważył co następuje :

Zgodnie z art. 822§ 1 kc. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. § 2. stanowi : jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. W myśl art. 822§ 3. Strony mogą postanowić, że umowa będzie obejmować szkody powstałe, ujawnione lub zgłoszone w okresie ubezpieczenia. § 4 : Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Na gruncie art. 805 kc. i art. 824¹ kc. świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody. Odszkodowanie ustalane winno być wg. reguł wynikających z art. 363 §1 i §2 kc. i ma na celu pełne wyrównanie poniesionej przez poszkodowanego straty, przywrócenie rzeczy do stanu używalności takiego jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. W przypadku wystąpienia zdarzenia skutkującego odpowiedzialnością gwarancyjną zakładu ubezpieczeń, świadczenie ubezpieczyciela obejmuje więc zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości szkody, którą poniósł poszkodowany. Zobowiązany ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody mu nie wyrządzono (art. 361§1 i §2 k.c.). Poszkodowany może zatem, zgodnie z zasadą pełnej kompensacji szkody, domagać się od zakładu ubezpieczeń nie tylko zwrotu kosztów, przywrócenia stanu poprzedniego swojego pojazdu lub zapłaty jego równowartości w razie szkody całkowitej ale też m.in. stanowiących normalne następstwo szkody komunikacyjnej kosztów wynajmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego na konieczny czas naprawy albo uzyskania odszkodowania pozwalającego na zakup innego

pojazdu . W myśl art. 363 k.c. to do poszkodowanego należy wybór sposobu naprawienia szkody. Uprawnienia zawarte w tym artykule, dają mu możliwość wyboru warsztatu naprawczego, wyboru materiałów i części na jakich będzie jego samochód naprawiany ale też firmy z której wynajmie pojazd zastępczy. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 r. (III CZP 32/2003) „Odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku”. Per analogiam zasada niezbędnych i koniecznych kosztów dotyczyć będzie również odszkodowania z tytułu najmu samochodu zastępczego. W wyroku z dnia 5 listopada 2004 r. sygn. akt II CK 494/03, podzielanym przez sąd orzekający w niniejszej sprawie, Sąd Najwyższy zaznaczył , że jeżeli uszkodzony pojazd nadaje się do naprawy w postaci wmontowania do niego nowej części zamiennej, to koszty najmu przez poszkodowanego tzw. samochodu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (art. 361 § 1 k.c.) (opubl. LEX nr 145121, Biul.SN 2005/3/11). Ponadto w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 17 listopada 2011 r. (sygn. akt III CZP 5/11) Sąd Najwyższy wskazał , iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego i nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej. Jednocześnie jednak w powyższej uchwale wskazano , iż roszczenie o dostarczenie pojazdu zastępczego nie może być uznane za dopuszczalny sposób restytucji szkody majątkowej polegającej na zmniejszeniu wartości pojazdu albo utracie jego wartości, wyrównanie bowiem tego uszczerbku majątkowego następuje przez naprawę uszkodzonego pojazdu albo przez zapewnienie możliwości nabycia nowego pojazdu. Restytucja utraty możliwości korzystania z rzeczy byłaby niedopuszczalną restytucją szkody niemajątkowej. Odmienna jest sytuacja, w której doszło już do poniesienia przez poszkodowanego wydatków na uzyskanie pojazdu zastępczego w okresie remontu uszkodzonego pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego pojazdu. Są to wydatki poniesione w następstwie zdarzenia szkodzącego, które by nie powstały bez tego zdarzenia, prowadzące do powypadkowego zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty (art. 361 § 2 k.c.). Muszą to być wydatki zmierzające do wyłączenia lub ograniczenia szkody i niewątpliwie są nimi koszty wynajmu pojazdu zastępczego w celu kontynuowania działalności gospodarczej lub zawodowej, ponieważ zapobiegają utracie określonych dochodów (art. 361 § 2 k.c.). Szkodę stanowią również konieczne wydatki związane ze zdarzeniem szkodzącym. Przy takim ujęciu, stratą w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. są objęte także te wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu) negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia (zniszczenia) pojazdu. Negatywnym następstwem majątkowym jest tu utrata możliwości korzystania z rzeczy, a więc utrata uprawnienia stanowiącego atrybut prawa własności. W takiej sytuacji poszkodowanemu przysługuje roszczenie o zwrot wydatków na najem pojazdu zastępczego nieprzeznaczonego do kontynuowania działalności gospodarczej lub zawodowej, można je bowiem uznać za stratę (art. 361 § 2 k.c.).Zwrotowi mogą podlegać jednakże tylko wydatki rzeczywiście poniesione na taki najem. W orzecznictwie Sądu Najwyższego, m.in. w uchwałach z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01 (OSNC 2002, nr 6, poz. 74) i z dnia 17 maja 2007 r., III CZP 150/06 (OSNC 2007, nr 10, poz. 144) oraz w wyrokach z dnia 20 lutego 2002 r., V CK 908/00 (nie publ.), z dnia 11 czerwca 2001 r., V KKN 226/00 (OSP 2002, nr 3, poz. 40) i z dnia 7 sierpnia 2003 r., IV KKN 387/01 (nie publ.), ukształtował się wprawdzie pogląd, że naprawa uszkodzonego pojazdu nie jest warunkiem wypłaty odszkodowania, bo istotne znaczenie ma fakt powstania szkody, a nie jej naprawienie, ale nie jest on adekwatny w omawianej sytuacji, w której strata majątkowa powstaje dopiero z chwilą poniesienia kosztów najmu pojazdu zastępczego.

W przedmiotowej sprawie bezsporna była odpowiedzialność pozwanego z tytułu ubezpieczenia OC za szkodę spowodowaną przez sprawcę kolizji ubezpieczonego w pozwanym towarzystwie ubezpieczeniowym , postępowanie likwidacyjne i jego wynik , brak zapłaty kosztów wynajmu samochodu zastępczego. Sporne były zakres i koszt naprawy , zasadność wynajmu samochodu zastępczego przez poszkodowanego, okres najmu i wysokość należnego stąd z tego tytułu odszkodowania.

W toku postępowania strony zgłosiły , a sąd dopuścił dowody z zawnioskowanych dokumentów, w tym umowy wynajmu pojazdu, faktur VAT, umowy cesji wierzytelności , korespondencji stron , opinii biegłego, wydruku ze strony firmy (...) , oświadczenia poszkodowanej, oraz przesłuchania powoda. Dowody w postaci opinii biegłego , umowy

wynajmu pojazdu i faktury za wynajem, umowy cesji i przesłuchania powoda sąd uznał za wiarygodne albowiem nie zostały one skutecznie zakwestionowane przez strony ani nie budziły wątpliwości co do swojej autentyczności. Sąd oddalił wnioski powodów złożony na drugim terminie rozprawy w dniu 16.09.2013r. i ponowiony na ostatnim terminie o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka A. W. na okoliczność kosztów wynajmu samochodu zastępczego, konieczności jego wynajęcia jako spóźniony na gruncie art. 207§ 6 kpc. oraz zbędny dla rozstrzygnięcia sprawy. Już bowiem z niepodważonej faktury VAT z dnia 08.10.2012r. , oświadczenia poszkodowanej świadek z dnia 29.11.2012r. i przesłuchania powoda wiadomymi były wskazane koszty, fakt ich opłacenia i braku możliwości korzystania przez poszkodowaną z innego pojazdu. Tych ostatnich dowodów nie podważył wydruk ze strony internetowej firmy (...) dotyczący kosztów wynajmu samochodu m-ki (...) (innego zarówno od pojazdu poszkodowanej jak i samochodu wynajętego) za inny okres niż będący przedmiotem sprawy (27.04.2013r. – 01.05.2013r.) i w dodatku na nieznanym terenie. Tym samym sąd za niewykazane uznał inne (zresztą w żaden sposób nie określone faktycznie przez pozwanego) niż poniesione przez poszkodowaną koszty wynajmu , określone przez powoda nawet jako nieco niższe od średniej na lokalnym rynku i do tego za samochód niższej klasy.

Biegły w swojej opinii, określając uzasadniony koszt naprawy pojazdu na sumę 7642,51 zł brutto zł , ustalił uśrednione stawki prac blacharskich na 126 zł i prac lakierniczych – na 136 zł oraz ocenił jako zasadne przebrojenia ramy naprawczej, dodatkowy czas na wymianę uchwytu półki prawej i dodatkowych kosztów związanych z zastosowaniem lakieru X.. W ocenie sądu brak jest podstaw do podważania opinii biegłego. Jako podmiot niezależny od stron, na zlecenie sądu w sposób rzetelny , jasny i rzeczowy określił wymagane wartości. Logicznie uzasadnił wybór dziesięciu zakładów uwzględnionych przy wyliczaniu średniej stawki , ich wyposażeniem m.in. w ramy kontrolno-pomiarowe i kabiny lakiernicze , wyłącznie dające gwarancję prawidłowego i zgodnego z technologią wykonania naprawy. Niczym nie wykazane i chybione pozostały zarzuty pozwanego co do określenia średniej stawki roboczogodzin czy pracochłonności naprawy lakierniczej i dodatku za lakier perłowy przy jednoczesnym występowaniu przedmiotowych pozycji w systemach naprawczych audatex i eurotax . Powodowie nie kwestionowali opinii biegłego.

W świetle powyższych zważań przy przyjęciu kosztów naprawy określonych przez biegłego oraz sumy wypłaconych odszkodowań (7812,14 zł) sąd uznał , iż w zakresie kosztów naprawy pozwany wywiązał się z obowiązku odszkodowawczego. W konsekwencji Sąd uznał, iż strona pozwana nie zrekompensowała doznanej szkody jedynie w zakresie nie pokrytych kosztów wynajmu samochodu zastępczego , dlatego też roszczenie w kwocie 442,80 zł , odpowiadającej tym kosztom, ocenił jako uzasadnione i zasługujące na uwzględnienie. Zatem sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda przedmiotową kwotę z odsetkami jak w pozwie , mieszczącymi się w dacie wymagalności należności zgodnie z fakturą VAT (art. 481 §1 i §2 kc.) .

Postępowanie co do kwoty 688,19 zł odszkodowania zapłaconego jeszcze przed wytoczeniem powództwa , co do której pismem z dnia 19.06.2013r. pełnomocnik powodów cofnął pozew i zrzekł się roszczenia, sąd w oparciu o art. 355 §1 kpc. w zw. z art. 203 §1 kpc. umorzył .

Dalej idące powództwo jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. stosunkowo je rozdzielając odpowiednio wg. proporcji w jakich strony przegrały proces . Powód przegrał w 72,57 % , poniósł koszty w wysokości (81 + 600 + 17 + 1631,17) 2329,17 zł , a powinien w kwocie 2125,69 zł . Pozwany poniósł koszty w kwocie 600 zł. Zatem Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 203,47 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.